

Папа римський Інокенті III

22 лютого 1161

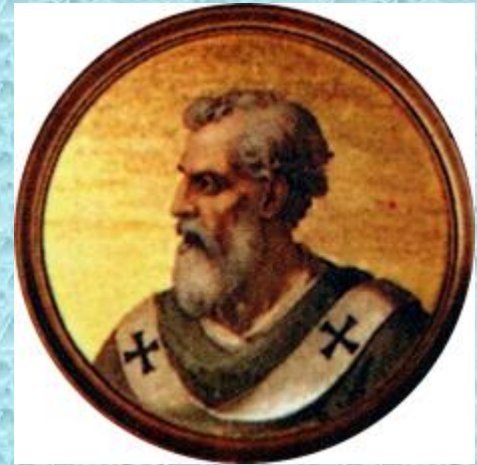
**Ананьї, Італія, Гавіньяно-16 червня
1216 р.)**

Народився в Італії, в місті Ананьї. Син графа Тразімондо, племінник Климента III. Навчався богослов'я в Паризькому університеті і права в Болонському. Світське ім'я граф Лотаріо Конті з Сеньї

Тразімондо

Климент III

В 1190 став кардиналом. Целестин III, тримав його в стороні від свого оточення. Тому взявся за літературну діяльність. Його трактат *«Про презирство до світу, або Про нікчемність жереба людського»*. Лотарио подобався членам курії. У 1198 році після смерті Целестина вони обрали його новим татом, який прийняв ім'я Інокентія III.

Целестин III

Трактат(«Про злиднів людських») (1194-1195гг.),

Перекладений на різні мови, вплив на церковний світ і на світську культуру, в тому числі на Петрарку і Чосера. Пронизує темне видіння, яке проходить через три частини цього твору:

1. походження і стан людської убогості;
2. ницість людської душі;
3. страждання людини в момент смерті.

Однак в посвяченні кардиналу П'єтро Галлоче Лотаріо стверджує, що хоче також написати трактат про **«гідність людської природи»**, - сам заголовок вже був великою несподіванкою для того часу.

De missarum sollemnis (1195-1197гг.)

Містить перший літургійний коментар до Папської Меси, що супроводжується еклезіологічними роздумами (про першість Папи) і сакраментологічними (про переєстествовлення і реальну присутність).

Трактат *De quatripartita specie nuptiarum* (зберігся в одному рукописі)

розглядає чотири види шлюбу:

1. зв'язок між чоловіком і його законною дружиною,
2. між Христом і Церквою,
3. між Богом і душею,
4. між Логосом і людською природою.

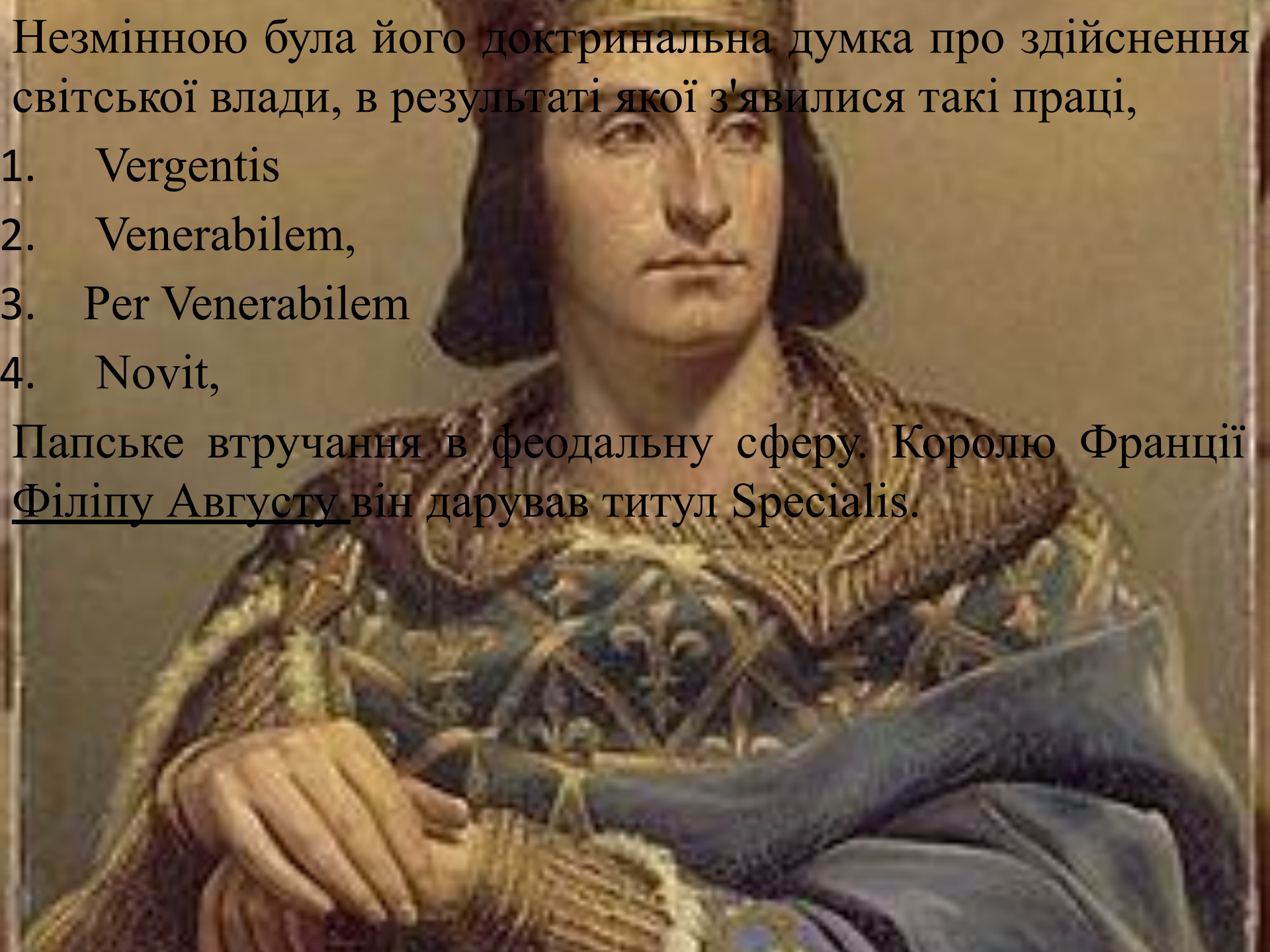
Це був перший середньовічний трактат про містичний шлюб, який, мабуть, можна назвати найоригінальнішим твором про нього.

Двічі він намагався організувати хрестовий похід, в 1204 і 1213 роках: перший вийшов з-під його контролю, коли венеціанці, відхилившись від початкового плану, завоювали Константинополь; другий похід не відбувся.

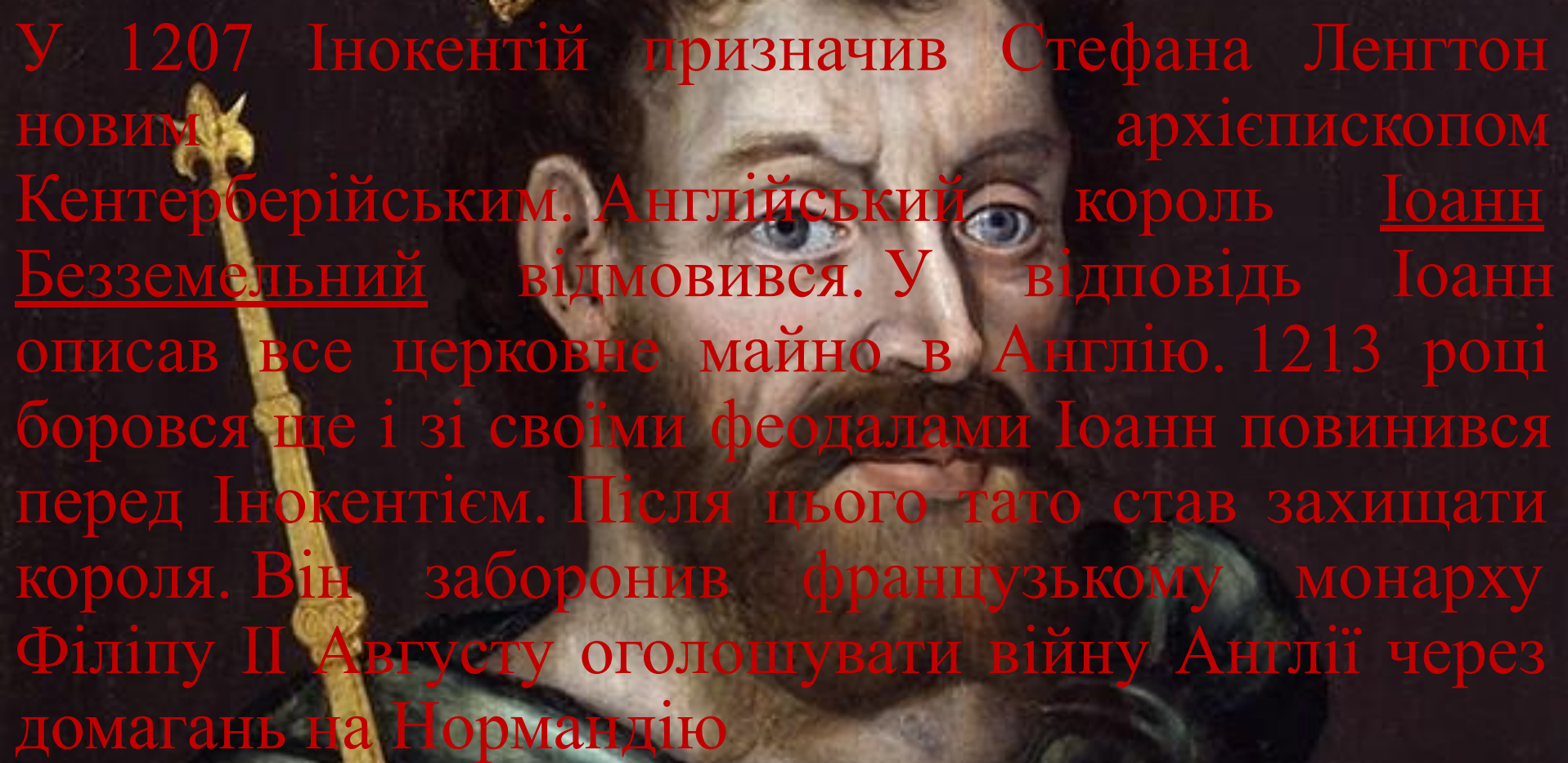
Незмінною була його доктринальна думка про здійснення світської влади, в результаті якої з'явилися такі праці,

1. Vergentis
2. Venerabilem,
3. Per Venerabilem
4. Novit,

Папське втручання в феодальну сферу. Королю Франції Філіпу Августу він дарував титул Specialis.

У 1199 році Інокентій видав буллу, арував автономію захисників паломників в Палестині. Так було покладено початок Тевтонського ордену, пізніше перебрався на Балтику, де його лицарі воювали з язичниками і російськими питомими князівствами. Організація підпорядковувалася не тільки чолі церкви, а й імператорській владі.

У 1207 Інокентій призначив Стефана Ленгтон новим архієпископом Кентерберійським. Англійський король Іоанн Безземельний відмовився. У відповідь Іоанн описав все церковне майно в Англію. 1213 році боровся ще і зі своїми феодалами Іоанн повинився перед Інокентієм. Після цього тато став захищати короля. Він заборонив французькому монарху Філіпу II Августу оголошувати війну Англії через домагань на Нормандію

Інокентій III організував Четвертий Латеранський собор за зразком соборів ранньої Церкви. Собор мав розглянути основні проблеми християнського суспільства в цілому. У ньому взяли участь 402 кардинали, патріархи, архієпископи і єпископи і більше 800 нижніх прелатів (ігуменів, пріорів, проректорів та деканів).

помер 16 липня 1216 року в Перуджі в віці 55 років. Причиною ранньої смерті понтифіка стала малярія. Інокентій захворів фатальною хворобою по дорозі на північ Італії, куди він попрямував після завершення Латеранського собору для врегулювання суперечок між Пизой і Генуєю. Папа сподівався на допомогу двох республік в організації нового П'ятого хрестового походу. Його поховали в Перуджі. Останки Інокентія були перенесені в Рим в 1891 році.